

РЕШЕНИЕ

№ 822

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9113** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С решение № 20157885 от 15.07.2021 г., постановено по НАХД № 5695/2021 г. Софийският районен съд (СРС), НО, 105 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-225/25.03.2021 г. на заместник – председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на Застрахователно дружество (ЗД) Б. И. АД, ЕИК[ЕИК] на основание чл.644, ал.2, пр. 2 вр. ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за извършено нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

Срещу решението е подадена касационна жалба от ЗД Б. И. АД. Касаторът счита решението за неправилно поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно тълкуване на материалния закон. Оспорва, че нарушението е извършено в условията на повторност, като счита, че налагането на санкция по реда на чл.644, ал.2 от КЗ за нарушение по чл.108 КЗ поради наличие на предходно нарушение по чл.107 КЗ (отм.) представлява правоприлагане вследствие на тълкуване и аналогия, което е недопустимо в административнонаказателното производство. Излагат се доводи, че след като в АУАН не са изложени факти и обстоятелства за други предходни нарушения, незаконосъобразно с НП е наложена санкция за повторно нарушение.

Отделно счита, че е неправилна правната квалификация на нарушението, тъй като се касае за претенция по застраховка „Гражданска отговорност“ и са приложими разпоредбите на чл.496 и сл. от КЗ. Иска да се отмени решението и вместо него да бъде постановено друго, с което НП изцяло да бъде отменено или алтернативно – да бъде изменено НП, като бъде наложена санкция в минимален размер по чл.644, ал.1,т.1 от КЗ.

В проведеното по делото съдебно заседание дружеството не изпраща представител. Ответникът – Комисията за финансов надзор, чрез юрк. Л., оспорва касационната жалба и я счита за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Заключението на СГП е, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, VII касационен състав, след извършената касационна проверка по чл.218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Софийският районен съд е установил, че на 20.02.2021 г. в КФН е постъпила жалба от Д. Г. Д., с вх. № 91-02-253. В жалбата са изложени оплакванията относно забавено плащане на определеното застрахователно обезщетение по заведена в ЗД Б. И. АД претенция № [ЕГН] от 05.01.2021 г., по повод на което в КФН е образувана проверка. Установено е, че на 05.01.2021 г. в ЗД Б. АД е заведена застрахователна претенция № [ЕГН] от Д. Г. Д. за изплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди на застрахованото от дружеството имущество във връзка с ПТП. На същата дата от ползвателя на застрахователни услуги са представени всички документи, необходими за установяване на претенцията по основание и размер. На същата дата е извършен и оглед на увредения автомобил, и е съставен опис на констатираните увреждания. На 06.01.2021 г. са предоставени данни за банковата сметка на лицето. След 06.01.2021 г. от ползвателя на застрахователните услуги не са изисквани допълнителни документи, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията по смисъла на чл. 106 от Кодекса за застраховането, както и изискуеми по силата на закон документи. На 01.03.2021 г. ЗД Б. АД се е произнесло по претенция № [ЕГН] от 05.01.2021 г. като е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 191,76 лв. по банковата сметка на Д. Г. Д.. В резултат от извършената проверка, на ЗД Б. И. АД е съставен АУАН № Р-06-185/11.03.2021 г. за това, че не е изпълнило задължението си по чл.108, ал.1 от КЗ в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства, а именно до 27.01.2021 г. включително да се произнесе по застрахователната претенция, като определи и изплати обезщетението или мотивирано откаже плащането. Въз основа на акта е издадено НП № Р-10-225/25.03.2021 г., с което на ЗД Б. И. АД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

При така установената фактическа обстановка Софийският районен съд е приел от правна страна, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазени са изискванията относно тяхното съдържание и сроковете по чл.34 от ЗАНН. По съществуващото на спора е счел, че дружеството е осъществило вмененото нарушение на чл.108, ал.1 КЗ. Софийският районен съд е съобразил, че нарушението е повторно, тъй като е извършено в 1-годишен срок от влизане в сила на наказателно постановление, с което на ЗД Б. И. АД е наложена имуществена санкция за същия вид нарушение и затова е счел, че законосъобразно е била ангажирана отговорността на застрахователя за извършено

нарушение при условията на повторност.

Правните изводи на СРС се споделят изцяло от касационната инстанция и не се възприемат развитите в касационните жалби доводи за неправилност на съдебния акт. Неоснователни са оплакванията на касатора, че наказанието му е наложено за нарушение, извършено в условията на повторност, без такова да е налице. По силата на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, „повторно нарушение” е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Видно от събраните по делото доказателства, с НП № Р-10-821/17.09.2019 г. на касатора е наложена имуществена санкция за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ. Това НП е влязло в сила на 16.03.2020 г., а процесното нарушение, за което на ЗД Б. И. АД е съставен АУАН № Р-06-185/11.03.2021 г., е осъществено в рамките на една година след това, а именно на 28. 01.2021 г. Несъстоятелни са доводите, че не е налице повторност по съображения, че предходното нарушение, за което е издадено НП № Р-10-821/17.09.2019 г., се явява такова по отменения КЗ. Видно от самото наказателно постановление, приложено по делото, със същото дружеството отново е наказано за нарушение по чл.108, ал.1 от действащия КЗ. Що се касае до твърдението, че тъй като в АУАН не били посочени данни за предходното нарушение на дружеството, а това било сторено едва в НП, отговорността на дружеството е била незаконосъобразно ангажирана при условията на повторност, касационната инстанция приема, че се касае за обстоятелства, които са от значение за определяне размера на наказанието и не са елемент от обективната страна на състава на нарушението, поради което не е задължително те да бъдат възведени още в АУАН. Правилно е определена и датата на извършване на нарушението, а именно 28.01.2021 г. - първият ден след изтичане на срока, в който дружеството е следвало да се произнесе по претенцията.

Съдът намира за неоснователни и доводите в касационната жалба, че следвало да намерят приложение разпоредбите на чл. 496 и сл. от КЗ, уреждащи задълженията на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, какъвто бил настоящия случай. Посочения в чл. 496, ал. 1 от КЗ тримесечен срок не дерогира срока по чл. 108, ал. 1 от КЗ, а въвежда краен срок, в който следва да бъде извършено произнасянето. Задължението на застрахователя да се произнесе в 15 работни дни от представянето на всички доказателства, не в противоречие със специалната норма на чл. 496, ал. 1 от КЗ, предвиждаща, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да бъде по-дълъг от три месеца от нейното предявяване.

В обобщение касационната инстанция намира решението на СРС за валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20157885 от 15.07.2021 г., постановено по НАХД № 5695/2021 г. от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 105 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.